

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **L. K.**, zast. Mgr. Ladislavem Preclíkem, advokátem se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 1835/34, Ostrava, o návrhu na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Návrh Krajského soudu v Ostravě na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 104/2017 jinému než místně příslušnému krajskému soudu **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce doručil dne 26. 5. 2017 Krajskému soudu v Ostravě žalobu ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), kterou se domáhal ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v provádění exekuce žalovaným. V žalobě uváděl, že mu byla usneseními Krajského soudu v Ostravě uložena povinnost uhradit náklady spojené s vedením trestního řízení vůči jeho osobě. Na základě těchto usnesení byla vůči žalobci zahájena exekuce, ta je však prováděna v rozporu s právními předpisy.

[2] Uvedená žaloba byla u Krajského soudu v Ostravě zapsána pod sp. zn. 22 A 104/2017. Krajský soud v Ostravě předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o přikázání věci jinému soudu podle § 9 s. ř. s. Předsedkyně senátu krajského soudu, který měl uvedenou věc podle rozvrhu práce rozhodovat, návrh odůvodnila tím, že žaloba směřuje proti postupu Krajského soudu v Ostravě, což samo o sobě zavdává důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců uvedeného soudu. K návrhu žádné listiny nepředložila.

[3] Nejvyšší správní soud návrhu nevyhověl.

[4] Nejvyšší správní soud se obdobným návrhem již zabýval. Viz usnesení ze dne 2. 8. 2017, č. j. Nad 250/2017 - 16, v němž mj. uvedl, že „*návrh na tzv. delegaci nutnou podle § 9 odst. 1 s. ř. s. (...) byl ze strany krajského soudu podán předčasně (...). V projednávaném případě*

nebyla Nejvyššímu správnímu soudu před podáním návrhu na přikázání věc předložena k rozhodnutí o námitce podjatosti soudců, včetně např. jejich vyjádření. Jak přitom vyplývá z výše uvedeného (jedná se o závěry vyplývající z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. Nad 35/2006 - 12, ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70, a ze dne 30. 11. 2009, č. j. Nad 23/2009 - 32, pozn. soudu), jejich vyloučení není v dané věci s ohledem na okolnosti případu jednoznačně předurčeno, neboť žalobce ve své žalobě z dubna 2017 brojí proti rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové, které tento orgán veřejné moci vydal v pozici správce daně při rozhodování o návrhu na zastavení exekuce, přičemž toto rozhodnutí nebylo vydáno funkcionářem tohoto soudu, vůči němuž by soudci správního úseku byli podřízeni ve smyslu zákona č. 6/2002 Sb., o sodech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Nelze tedy dovodit, že by soudci správního úseku krajského soudu byli z projednávání věci automaticky vyloučeni pro systémovou podjatost a že je proto nutné věc automaticky delegovat jinému správnímu soudu bez případného konkrétního rozhodnutí o vyloučení všech soudců tohoto soudu – srov. opačnou situaci popsanou v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. Nad 54/2017 - 19. Za situace, která nastala v projednávané věci, tedy že nelze bez dalšího říct, že všichni soudci krajského soudu jsou podjatí a že nelze sestavit senát, není návrh na delegaci nutnou podle ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. důvodný.“

[5] Optikou výše citovaného usnesení, které zcela dopadá i na nyní projednávanou věc, nebylo možno návrhu na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu vyhovět. Návrh na tzv. delegaci nutnou podle § 9 odst. 1 s. ř. s. byl ze strany krajského soudu podán předčasně. Nejvyšší správní soud proto návrh na přikázání věci zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 6. září 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu